

in epistolam II ad Thessalonicenses II

¶ hoc in interitu quia semper morientur. Alter enim est de pe-
nis huic vite et illis. Nam hic quanto plus acerbiores
tanto sunt bieuidores qui extinguitur: sed ille sunt grauiissi-
me quia sunt pene mortis et sunt interminabiles. Ut dicitur
et se semper erunt quasi in morte. ps. Dors depascer
eos Isa. vi. Verum eorum non morientur. Pena autem danni est
duplex: qui se pavunt a visione dei. Unde dicit. A facie
domini scilicet remoti. Job. 13. Non venierit in conspectu eius ois
hypocrita. Alius est priuatus visionis glorie sanctorum. Isa. vi.
Collat impius ne videat gloriam sanctorum. Et aliter.
A facie domini. In hoc ostenditur quod acerbitatis pene sensus.
Sensus enim alienus est euacuus vel propter superius iudicium
vel propter superioris potentiam: sed hoc non erit quod hoc
iudicium procedat a facie domini. ps. De vultu tuo iudicium me-
um procedat. Et ideo dicit. Dabunt penas id est susti-
bunt a facie domini. Deinde cum dicit. Tu veneris regnus.
agit de premiatione sanctorum: et primo ponit premium secundum
meritum ibi. Qui crediderunt regnum. Gloria sanctorum co-
mendat et quantum ad essentiam per participationem glorie dei
cum dicit. Glorificati regnum: et quoniam ad eius excellum ibi.
Et admirabilis. Dicit ergo Tu veneris regnum. Christus certe glo-
riosus est Philip. 2. Sit lingua coqueta quod dominus Iesus cri-
sus in gloria est dei patris regnum. Glorificari in sanctis ei-
us quod bonum suum est communicari: vel glorificari in sanctis ei-
us qui sunt membra sua in quibus habitat et in quibus glorifi-
catur quando sua gloria fecit caput deriuata viro ad sua mem-
bra. Isa. 49. Seruus meus es tu iste: quod te glorificabo regnum.
Et hoc excedet oenam admirationem. Unde dicit Admirabilis regnum. Siquidem admiratio est stupor procedens ex ma-
gna fantasia. Tanta vero sanctorum gloria non potest cadere
in opinionem hominum. Et ideo dicit Admirabilis. Sap. 5.
Mirabuntur in substitutione insperata salutis regnum. Deinde
ponit meritum ibi. Qui crediderunt regnum. Et ponit primo mer-
itum fidei. Secundo suffragium orationis ibi. In quos regnum. Di-
cit ergo Hec enim gloria quod creditum est nostrum testimonium
super vos quod creditum est a christo vobis in illo die id est pro-
pter illum dicitur quia bona que agimus sumus propter il-
lum diem: sed dicit: super vos id est hoc testimonium est sus-
per vos id est super sensum humanum. Eccl. 9. Plurima su-
per sensum hominis regnum. Fides enim non habet meritum ubi his
manus homo preber experimentum. nisi enim est supra vos:
non est magni meriti credere. Ut dicit super vos: id est
datur vobis subiectis intellectus vestrum humili-
ter ad credendum. 2. Cor. 10. In capitulitate redigentes
oenam intellectus in obsequio christi regnum. Sic exponit glo-
rificari et magis est littera. Dico quod glorificabitur christus in vo-
bis qui creditur in die iudicij quando apostoli iudicabunt
et tunc erit testimonium quod est super vos id est de propititudine
fidei vestre erit certum id est creditibile. Deinde cum dicit. In quo oramus regnum. subiungit suffragium orationis. Et pri-
mo ponit quod petit. Secundo quo sine ibi. At dignus regnum.
Tertio per quod posset assequi petitum ibi. Secundum gloriam regnum.
Petit autem vobis ex parte dei et dux ex parte nostra. Dicit ergo
In quo id est propter quem die nos oramus semper. Ro. 1.
Sine intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus
meis regnum. pmi. Re. 13. Absit autem hoc petitum a me: id est
modo ut cessem orare pro vobis regnum. Sed ad quid? Ut dignetur
vos vocazione sua deus noster id est faciat vos in
mundo digne conuersari sue yocationi. Eph. 4. Digne
ambuletis yocatione qua vocati estis regnum. Et ex parte
nostra petit ex parte voluntatis ut plene fruant omni bonitate
Unde dicit. Ut implete oenam voluntate bonitatis id est
implete in vobis voluntate omnis boni. Phil. 2. Qui
operatur in nobis velle et perficere pro bona voluntate
Item ex parte intellectus ut perfice credant. ideo dicit.
Et opus fidei regnum. Ro. 10. Corde enim creditur ad iusticiam.

ore autem confessio sit ad salutem regnum. Et hoc operemini in vi-
rente id est in constantia et fortitudine ut nullo timore ces-
setis a confessione eius. Ut sic. In quo id est propter quod
die oramus ut deus dignetur vobis dare illud ad quod voca-
uit vos. pmi. Re. 3. In hoc vocati estis ut benedictio
nem hereditatem possideatis regnum. Ut implete omne bonum
quod desideratis quod est in vita eterna: quod habebitis deum
ps. Qui replet in bonis desideriis tuum. Ut implete
opus fidei quod erit quoniam id est hic per speculum et in enigma
te videmus: videbam tunc facie ad faciem. Sed quo fine?
Ut clarificet id est ad gloriam regni sit et per vos tam in presenti
quam in futuro nomine christi glorificetur in bonis vestris. Mat. 5
Vident opera vestra bona et glorificant preceptum vestrum
qui in celis est. Econtra de malis dicit Isa. 52. et Ro.
2. Nomine dei per vos blasphemat. Sed per quid poteris
minus illud conseguere: sed in gloriam dei nostri quod radix om-
nium bonorum nostrorum. pmi. Cor. 15. Gratia dei sicut
id quod sum regnum.

Capitulum secundum.

Rogamus autem vos fratres per aduentum
domini nostri Iesu Christi et nre congregatio-
ni in ipso: ut non cito moueamini
a vestro lensu: neque terreannimi neque per spumam
negat per sermonem neque per epistolam tanquam per nos
missa quasi instet dies domini. Ne quis vos se-
ducatur vel modo. Quoniam nisi venerit discessio
primi et reuelatur fuerit homo pater filii per
ditionis qui aduersari et extollebit super omnem
quod dicit deus aut quod colitur: ita ut in templo dei
sedeat: ostendens se tanquam sit deus. Non retine-
atis quod cum adhuc essem apud vos hec dicebatur
vobis.

Super apostolus ostendit futura tantum ad penas malorum et
penas bonorum: hic annunciat futura tantum ad pericula certe-
tis que erunt tempore antichristi. Et primo nunciat veritatem
de futuris pinculis. Secundo monet ut in veritate permaneat
ibi. Itaque fratres regnum. Circa primum duo facit: quod primo ex-
cludit falsitatem. Secundo instruit de veritate ibi. Quoniam
nisi regnum. Iterum prima in tres: quod primo memorat illud
ex quo debent induci. Secundo ostendit ad quid debet
induci ibi. At non citio regnum. Tertio remonet illud quod eos
mouere posset ibi. Neque per spiritum regnum. Inducit autem
eos ex tribus scilicet propriis preciis ibi. Rogamus non per celum
probilem. 1. Multa fiducia habens in christo Iesu impandi
tibi quod ad rem pertinet: propter charitatem magis obse-
cro. Secundo ex adventu christi desiderabili bonis: licet
terribili malis. Amos. 5. Ne desiderabitis deum domini regnum.
2. Ab uno. 4. Non solum autem mihi sed et bis qui oili-
gunt aduentum eius regnum. Apocal. ultimum. Unde domine ie-
sus regnum. Tertio ex desiderio et amore totius congregacionis
sanctorum. In id ipsum scilicet ubi christus est: quia Mat.
24. Ibi erit corpus ibi congregabuntur et aquile regnum.
Ut in id ipsum: id est in identia quia omnes sancti loco et
gloria erunt in eodem. ps. Congregate illi sanctos eius.
Sed ad quid inducit: At non citio moueamini. Est autem
alium moueri alium terreri. Non enim autem suo sensu quod pre-
termittit quod tenebat. Quasi dicat. Non citio dimittas
tis doctrinam meam. Ecol. 19. Qui citio credit levius est cor-
de regnum. Terror autem est quedam trepidatio cum formidine
contraria. 3. Ideo dicit. Neque terreannimi. Job. 15.
Sonitus terrois semper in auribus eius: Et cum sit
pax illi semper insidias suspicatur. regnum. Sapientie. 17.

Explanatio sancti Thome

Cum enim sit timida nequicia dat testimonium cōdemnatio-
ni tē. Deinde cū dicit. Neqz per spm tē. remouer qd
eos mouere posse: pmo in speciali Secundo in generali
ibi. Ne quis tē. Seducit aut quis per falsam reuelatio-
nem. Unde dicit. Neqz per spm id ē si quis dicat sibi re-
uelatum per spm sanctū vel a spm sancto qd ē contra doctri-
nam meā non terreamini pme Jo. 4. Nolite oī spiritui
credere. Ezech. 13. Ne propheta insipientib⁹ q sequin-
tur spm suum q nihil vident tē. Aliquamā etiā latanas
transfigurata se in angelū lucis: ut dicit. 2. Cor. 11. et ter-
tij Reg. vlt. Egregiar et ero spiritus mendacii in ore oīm
p̄phetarū eius. Secdo p̄cinationē vel falsā expositōe
scripture video dicit. Neqz per sermonē. 2. Thy. 2. Ser-
mo eoꝝ et cācer serpit. Ephe. 5. Memo vos seducat in
anib⁹ verbi. Tertio q̄ auctoritatē inducta in malo in-
tellectu. 2. Pe. vlt. Sicut carissimus frater noster pau-
lus ī daram sibi sapientiam scriptis vobis sicut in omnib⁹
eplis loquens in eis de his in quibus sunt quedā diffi-
lia intellectu que indoci et instabiles depravant sicut et
eteras scripturas ad suam ipso damnationem. Sed de
quo seducebant. Quasi in iste dies dñi. Et dicit. Per
epistola tanq; per nos missa qz in prima epistola nū be-
ne intelligat videat dicere instare dominū aduentū: vt il-
lud. Deinde nos qui viuimus tē. Deinde cū dicit. Ne
quis tē. facit idem in generali Luc. 21. Audeite ne sedu-
camini tē. pme 2. Cor. 15. Nolite seduci. Nō autem qua-
re hec remouer apostolus sez de aduentū dñi est q̄ prela-
tus nullo modo debet velle q̄ per mendaciū aliqua bo-
na procureret. 1. Cor. 15. Inuenimur autē et falsi testes tē.
Itē q̄ res credita erat periculosa q̄ sez instaret dies dñi.
Pmō q̄ daref occasio maioris seductionis: q̄ futuri
erat post tēp̄a apostolorū aliqui qui dicerent se ēē xp̄m.
Luc. 21. Multū dicit ego sum. et ideo apls noluit q̄tē
demon frequenter p̄tegnit se ēē xp̄m: sicut p̄ de bō mar-
tino. Et iō ne seducant noluit. Aug. autē ponit illā rōnē
q̄ imineret periculū fidei: vnde dicaret aliquis tarde ve-
niet dñs et tūc p̄parabo me ad eū. Alius dicaret: veniet
cito: et ideo nū me p̄parabo. Alius dicaret. Nescio. Et
hic meli⁹ dicit q̄ co cordat xp̄o. Sed ille plus errat qui
dicit cito q̄ elapsō termino holes desperarē et crererēt
falsa ēē que scripta sunt. Deinde enim dicit. Quoniam
nisi tē. Strut veritatē et pmo ostendit que vētura sunt
ad antixp̄i aduentū. Et sunt duo quoqz vnuꝝ p̄cedit
aduentū antixp̄i. Aliud ē ipē aduentus ei⁹: pnum ē di-
scēsio q̄ multipliciter exponit in glo. Et pmo a fide q̄
futuri era: vt fides a toto mūdo recipere. Mat. 2. 4. Et
p̄dicat hoc euāgeliū regni in vniuerso orbe. Istud ergo
precedit q̄m fin aug. nodum est impletū et post multi di-
scēdēnt a fide. 1. Thy. 4. In nouissimi temporib⁹ di-
scēdēnt quidā a fide tē. Mat. 2. 4. Refrigescet charitas
multozū. Vel discēsio a romano imperio cui totus mun-
dus erat subditus. Dicit autē aug⁹. q̄ hoc figuraēt dan-
tis. 2. in statua vbi nominant̄ quattuor regnā: post illa
aduentus xp̄i. Et q̄ hoc erat cōueniens signū quia roma-
num imperiū firmati fuit ad hoc q̄ sub eius p̄tate predi-
carēt fides p̄ totum mundū. Sed quō ē hoc q̄ iam diu
gentes recesserunt a romano imperio nec dum venit an-
tixp̄s. Dicendū ē q̄ nōdūm cessavit sed ē cōmutauꝝ de
temporali in spūale v̄r dicit leꝝ papa in sermone de apō-
stolis. Et ideo dicendū ē q̄ discēsio a romano imperio
debet intelligi nō solū a temporali sed a spūali sez a fide
catholicā romane ecclie. Et autē hoc cōueniens signū
q̄ sicut ip̄s venit quādo romanū imperium omnib⁹ dñi
batur: ita ecōuerso signū antixp̄i ē discēsio ab eo. Secdo
predictū futurū sez antixp̄in. Et primo quantuꝝ ad
eius culpā et penā. Secdo q̄ tu ad ei⁹ p̄tatem ibi. Enī cui⁹

aduentus tē. Itē primo cōiter et implicite tangit culpaꝝ
eius et penā. Secdo explicat vtrungs ibi. Qui aduersari,
tē. Dicit ergo. Miſeritudo primo veniet et tunc reuelabit
tē. Dicit autē esse hō peccati et filius p̄ditionis finis glo. q̄
sicut in xp̄o abundauit plenitudo virtutis: ita in antixp̄o
multitudo oīm peccatorū. Et sicut xp̄s ē melior omnibus
sanctis: sic ille peior omnib⁹ malis. Et ppter hoc homo
peccati dicit et totaliter erit peccatis decit. Sed nō di-
citur sic homo peccati quin possit esse peior. quia nunq;
malum corripit totū bonū: licet q̄tuꝝ ad actū nō poterit
esse peior: xp̄o autē nullus hō potuit ēē magis bon⁹. Di-
citur autē filius perditionis. 1. deputatus extreme perdi-
ctioni. Job. 21. In die perditionis seruabitur malus et ad
diem furoris duceat. Vel perditionis. 1. diabolū nō p̄ na-
turam sed p̄ sue malicie cōplementū que in eo cōplebitur.
Et dicit reuelabitur: q̄ sicut oīa bona virtutes fan-
ctozū qui p̄cesserūt xp̄m fuerunt figura xp̄i: ita in oībus
p̄secutionib⁹ ecclie tyranni fuerūt quasi figura antixp̄i.
Et latuit ip̄i antixp̄s: et ita tota illa malitia que later in eis
reuelabit in tempore illo. Deinde cum dicit. Qui ad-
uersatur tē. explicat que dixerat. Et primo ostendit quō
sit homo peccati. Secundo quō filius p̄ditionis ibi. Et
tunc reuelabitur tē. Itē primo prenuntiat eius futurā cul-
pam. Secundo assignat eius cām ibi. Et nunc tē. Item
pmō describit culpā. Secundo dicit se non annūciare
doctrinā nouā ibi. Bonne tē. Itē primo ostendit culpaꝝ
Secundo eius signū ibi. Itē vi tē. Duplex ē autē ei⁹ cul-
pa: sc̄z contrarietas ad dei. Ande dicit. Qui aduersatur
omnibus spiritibus bonis. Job. 15. Ecurrit aduersarius
deū erecto collo et pingui ceruice armatus ē tē. Sicut et
membra eius Es. 3. Lingua eoꝝ et adinuentiones eoꝝ
contra dñm vt p̄nocaret oīlos malestatis eius tē. Se-
cunda est quia p̄ter se xp̄o. Ideo dicit extollit tē. Dicitur
autē deus tripliciter. Primo naturaliter. Deutero. 6.
Audi isrl̄'ōnis de⁹ tu⁹ deus vnuꝝ ē. Secundo opinione
ps. Deus dīj gentilium demonia. Tertio participative. ps.
Ego dixi dīj estis tē. Omnipotētū autē his se p̄ferat antixp̄s
Dan. 11. Elenabili et magnificabil aduersarius om̄m deūz et
aduersarius deū deoꝝ loquit̄ magnifica tē. Signū autē cul-
pe ē cum dicit. Ita vt in templo tē. Supbia esti antixp̄i
maior ē supbia oīm p̄cedentū. Ande sicut de Gayo ce-
re legit. Q̄cā in vita ista adhuc esset colli voluit: statuꝝ
suā ponens in quolibet templo. et Ezech. 2. 8. de rege ty-
ri dicitur. Dixisti q̄r deus ego sū tē. ita credible ē. q̄ sic
eis faciet antixp̄s dices se deū esse et hominē. Et in hui⁹
signū sedebit in tēplo sed in tēplo sed in tēplo in quo templo. Bonne ē de-
structum a romanis. Et iō dicunt quidā q̄ antixp̄s ē de
tribu dan. cuius tribus inter alias duodecim noīas.
Apoc. 7. Et iō iudei p̄mo eūz recipient et rediscibit
tēplo in bierlin. et sic impletib⁹ illud Dan. 9. Erit iē-
plo abominationis et ydom. Mat. 2. 4. Cum vero vide-
ritis abominationē desolatiōis que dicta ē a dante, p̄
pheta stante in loco sancto: qui legit intelligat. Quidā
vero dicunt q̄ nunq; bierlin nec tēplo rediscibit
sed vñq; ad cōsummationem et finem perseverabit deso-
latio. Et hoc etiā aliqui iudei credunt. Ideo exponitur in
tēplo del. i. in ecclia q̄ multi de ecclia eūz recipient. Et
fin Augu. in templo dei sedeat. id ē principē et dicitur
tanq; ip̄e cum suis municijs sit templum dei: sicut christ⁹
est cum suis. Deinde cum id dicit. Nō retinetis tē. os̄ dicit
q̄ nibil noui scribit. Quasi dicit. Oīm cum essem
apud vos dixi hoc. pme Job. 2. Non mandatus noui
scribo vobis sed mādatum vetus q̄d habuistis ab initio
tē. 2. Cor. 10. Quales fuimus verbo p̄ epistolā absen-
tes: tales et presentes in facio tē.

In epistolam II ad Thessalonicenses II.

Lectio secunda
Et nunc quid detineat scitis ut reueletur in suo tempore. Nam mysterium iam operatur iniquitatis tantum: ut q̄ tener nūc teneat donec de medio fiat. Et nunc reuelabit ille iniquus q̄ do minus iesus interficiet spiritu oris sui. Et destruet illustratione aduentus sui. euz cuius est aduentus secundū operationē sathanæ in omni virtute et signis et pdigis mendacibus et in omni seductione iniquitatis his q̄ pereunt.
Sueprīus aplūs prenunciās narrauit aduentū et culpam antichristi ostendit causam dilationis. Et p̄mo ostendit eos habere huius scientie causam. Secundū causam illaz obscure. ponit ibi. Nam mysteriū rc. Dicit ḡ dico q̄ oportet reuelari bohem peccati. Et quid nūc id est q̄ sit causa et tardet. vos c̄m scitis quia ego dixi vobis ita q̄ sic ad presens detinet ut suo tempore id est cōgruo tempore reuelet. Et ibidem. 3. Omnia negocia tempus et oportunitas est. Et ibidem. 3. Omnia fecit deus bona in tempore rc. Deinde cum dicit. Nam mysteriū rc. causam eius ponit. Et hec littera multipliciter exponit. q̄ hoc mysterium potest esse notariū casus vel accusatiū. Si primo modo est sensus. Dico vt suo tempore. q̄r etiam iam mysteriū id est figuraliter occultari opera in scitis. qui vident bonis et tñsum mali. Et hi operant officiū anti-christi. 2. T. 3. Habentes speciem pietatis virtutē autē eius abnegantes. Sed secundo modo est sensus. Nam diabolus in caluſ p̄tate venit antīxps iam incipit operari occulta iniq̄tate suā et p̄ tyrānos et seductores: q̄ plectio-nes ecclie huius temporis sunt figure illius ultime p̄secutionis p̄tra omnes bonos. et sunt sicut imperfecte comparando ad illam. Tantū vt qui tenet rc. Hoc exposuit multipliciter. An modo p̄m glo. et augustinū. 20 de ciuitate dei qui dicunt q̄ quidā opinati sunt heros nem qui p̄mo persecutus est christianos esse antichristū et q̄ non fuerat occisus. sed subtractus et q̄nq̄ restituer-sus. Unde aplūs hoc euacuans dicit. Tantū vt qui tenet nūc romanum imperiū. teneat donec moriat. Sed hoc non est conueniens quia multi anni sunt q̄ nero mo- tuus est illo sez anno quo aplūs. sed melius est q̄ referatur ad neronom prout est persona publica romani impes-ti donec de medio fiat id est tollat romanū imperiū de hoc mundo. Isa. 23. Domin⁹ exercitū cogitauit hoc ut detraheret superbiā omnis glorie. et ad ignominiam rc. Vel aliter. Tantū vt qui tenet id est detinet modo ad- tum antīxpi ne veniat q̄st suū necessariū et aliqui veniāt ad fidē et aliqui recedant. quasi dicar. Ut discessus et ac- cessus q̄ nūc tener donec veniat teneat donec tollat ille obsecn. Vel sic. Tñ q̄ nūc tener fidē teneat id est fir-mus sit in ea. Apoc. 2. Tene qd habes ut nemo accipiat coronam tuam rc. Donec de medio fiat id est congrega-tio malorum p̄m via separat et fiat seorū qd erit in p̄secutione antīxpi. Vel Tñ rc. id est ut mysteriū iniquitas id ē iniquitas mystica que detinet. detineat donec fiat de medio id est donec iniq̄tas reducat in publicū et fia et quasi aliqd existens in publico de medio. Multi enim modo occulte peccant: sed tñ q̄nq̄ fieri in aperto. q̄ deus sustinet peccatores et diū sunt occulti donec publice pec-cant. et tunc non sustinebit ut patet de sodomitis. Gen. 19. Sed tñ augustinus constet se nescire quid apostol⁹ loquāt. q̄ aplūs illis loquit̄ q̄ iam sciebant. Unde dicit,

Quid nūc detineat scitis. et p̄terea hoc non erat mul-tum necessarium ad sciendū. Deinde cum dicit. Etia 3 tunc rc. ponit aduentus iniq̄ et pena eius. Et p̄mo eius manifestatio. Secundū eius pena. Quantū ad p̄mū dicit ille singulariter iniq̄us reuelabit q̄ manifesta erit eius culpa: Quē domin⁹ iesus Isa. II. Iesus omni exercitu faciet hoc id est zelus iustitiae qui est amor. Sp̄s enim xp̄l est amor xp̄i. et hic zelus est zelus sp̄ssantici quem habet ad ecclesiā. Vel sp̄u oris sui id ē mandato suo. q̄r micha-el intersecturus est eum in monte olieret unde xp̄s ascen-dit. sic et iulianus manu diuina extinx̄t̄ et. Et hec est pe-na presens licet futura etiam eternaliter puniet. q̄r illus-tratione rc. id est in aduentū suo omnia illustrante. 1. cor. 4. Illuminabit abscondita tembraz rc. et destruet eter-na sez damnatione. p̄s. Destrueret illos rc. Et dicit. illus-tratione. q̄ ipse viuis est eccliam obtenebare. et tens-bre expellunt̄ illustratione. q̄r quicquid antīxps ostendit ostendet fuisse mendacium. Deinde cum dicit. Cum cuius est aduentus rc. predictis potestate antīxpi. Et circa hoc duo facit. q̄ p̄mo ponit potestate eius ad seducē-dum. Secundo huius causam ex dñi iustitia ibi. Et q̄ charitatem rc. Tertium p̄ma in tres. q̄r p̄mo ponit acto-rem huius potestatis. Secundū modū seducendi. Tertiō ostendit seducendum. Actor huius potestatis est diabolus. et ideo destruet eum christus. 1. Jo. 3. In hoc capitulo paruit fili⁹ dei ut dissoluit opera diaboli rc. Et ideo dicit q̄ aduentus antīxpi erit finis operationē sathanæ id ē ex instinc̄tu ei⁹. Apoc. 20. Solvit sathanas de carcere suo. et exhibet et seducet gentes rc. Operat enim aliq̄s finis operationē sathanæ sicut arrepticius in quo non solū in-stigat voluntatem: sed etiam impedit viuum rationis qd tanē non imputat ad culpam eius: q̄r non habet vius liberi arbitrii. Antichrist⁹ autē nō sic sed habebit vius liberi arbitrii in quo est diabolus suggestus sicut dicit de iuda 3o. 13. Introuit in eum sathanas sez instigando. Decipit aut hoc modo p̄mo p̄ potentias seculare. Secundū ḡ virtutem miraculorum. Quantū ad primū dicit. In omni virtute sez seculari. Dan. II. Dominabilis thesa-roum auri et argenti et in omnibus preciosis egypti rc. Vel virtute sez simulata. Quantū autē ad secundū dicit. In signis rc. Signa sunt quedā mira etiā parva. Prodigia vero magna que aliquē prodigiosum ostendunt qd p̄cul a dīgito. Apoc. 13. Fecit signa magna ut et ignē fa-ceret descendere de celo rc. Matth. 24. P̄bunt signa magna et prodigia ita ut in errorem inducāt̄ si fieri potest etiam electi. Et dicit. Vendacibus. Miraculum mē-dax dicit vel q̄ deficit a vera ratione facti: vel a vera ra-tione miraculi. vel a debito fine miraculi. Miraculū fit in prestigijs qd p̄ demones illudunt̄ aspectus. ut aliud vis-deatur q̄ est sicut symon magus fecit decollari aritem et postea ostensus est viuus. et homo decollat⁹ est et postea homo qui credebat decollatus ostensus est viuus: et creditus est resuscitatus. Et hoc faciunt homines comi-tando fantasma et decipiendo. Secundo modo illa di-cunt miracula p̄prie que plena sunt admiratione qd est quādo effectus videat et ignorat̄ causa. Que ergo habent causam occultam alieni et non simpliciter: dicunt quidē mira et nō miracula simpliciter. Sed que simpliciter causam occultam habent sunt miracula. quorū causa est ipse deus gloriosus: qd totum ordinem nature create transcedunt. Aliquando vero sunt aliqua mira sed nō p̄ter ordinem nature: sed occultas causas habent. et hec multo magis faciunt demones qui virtutes nature sciuunt et quis habent determinatas efficacias ad speciales effectus: et hec facit antichristus. sed non que habent veram rōmem miraculi: qd non possunt in illa que sunt supra naturā.

Explanatio sancti Thome

Tertio modo dicuntur miracula sunt ordinata ad attestandum veritatem fidei ad reducendum fideles in deum. **M**arcus, ultimo. **D**uo cooperante et sermonem confirmante sequentibus signis regit. **S**ed si alicui adest gratia miraculorum et non vitat eis ad hoc: miracula quidem sunt vera quo ad rationem rei facite et quo ad rationem miraculi, sed sunt falsa quoniam ad intentionem dei. **S**ed tamē hoc non erit in antichristo: quia nullus contra fidem facit vera miracula: quia deus non est testis falsitatis. **V**nde aliquis predicans falsam doctrinam non potest facere miracula. **I**cet aliquis habens malam vitam posset. **D**einde ostendit seducendos cum dicit. **N**isi qui pereunt id est in precipitis ad perditionem. **J**oh. 17. **N**emo ex eis periret nisi filius perditionis. **E**t hoc ideo quia. **J**oh. 10. **N**ues mee voces meam audiunt.

Lectio tertia:

Et quod charitatem veritatis non recuperant ut salvi fierent. Ideo mittet illis deus operationes erroris: ut credant mendacio. ut iudicentur omnes qui non crediderunt veritati: sed consenserunt iniquitati. **N**os autem debemus gratias agere deo semper pro vobis fratres dilecti a deo: quod elegerit nos deus primicias in salute in sanctificatione spiritus et in fide veritatis: in qua et vocavit vos per euangelium nostrum in acquisitione glorie domini nostri iesu christi. Itaque fratres state et tenete traditiones quas didicistis sive per sermonem sive per epistolam nostram. **I**pse autem dominus noster iesus christus et deus et pater noster qui dilexit nos et dedit consolationem eternam et spem bonam in gratia exhortetur corda vestra et confirmet in omni opere et sermone bono.

Postquam ostendit in quibus habet locum deceptio antichristi secundum presensis ad damnationem: hic assignat causam predictorum. **E**t primo ostendit causam huius et quod decipient. **S**ed quoniam fideles ab eo liberentur ibi. **N**os autem regit. Item primo ponit eorum culpam immihi. **S**ecundo penam cum culpa. **T**ertio penam tantum. **E**t hic praeceps peccati. **P**rimo enim quod ex demerito primi peccati deseritur a gratia et cadit in aliud peccatum et post inerteretur punitur. **D**icit ergo quod causa quare decipient est: quod non querunt recipere veritatem euangeli. **J**oh. 8. **S**i veritate dicco quare non creditis mihi? **J**ob. 24. **I**psi fuerunt res belles lumini. **E**t dicit charitatem veritatis: quod nisi sit formata fides per charitatem nihil est. **C**orin. 13. **S**i habuerit fidem ita ut montes transferantur charitatem aut non habuerit nihil sum regi. **G**al. ultimo. In christo iesus neque circumcisio nec prepucium aliquid valeret: sed noua creatura. **E**t subdit utilitatem veritatis dicens. Ut salvi fierent. **B**o. 5. **I**ustificari ex fide pacem habemus ad deum per dominum regit. **S**ed culpa et pena est eorum seductio. **A**n dicit. **D**icit id est permittit illis venire operationes erroris. **E**sai. 19. **D**iscutit dominus in medio eius spiritum veritatis. **3. Reg. ultimo.** **E**ro spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius regit. **E**t ideo dicit. Ut credant mendacio id est false doctrine antichristi. **B**o. 2. **P**ropter quod tradidit illos deus in reprobum sensum ut faciant ea que non

convenient regit. **S**ed pena tantum est eterna damnatio. **A**n subdit. ut iudicent secundum iudicio damnationis. **J**oh. 5. **E**t precedent qui mala fecerunt in resurrectionem iudicij regit. **O**mnes qui non crediderunt regit. **J**oh. 6. **Q**ui non eredit iam iudicatus est. **D**einde cum dicit. **N**os autem regit ostendit quare fideles Christi liberentur. **E**t primo agit gratias per eis. **S**ed cōmemorat diuina beneficia quibus a talibus liberantur. **D**icit ergo sic illi decipient. sed nos debemus gratias agere. **B**o. 1. **F**ormib[us] quidem gratias ago deo meo semper per vobis per dominum regit. **D**upliciter autem ponit dei beneficium secundum electionem dei que est eterna. et vocationis quod est temporalis ibi. **I**n qua et vocavit nos regit. **D**icit ergo quod per quod elegit nos secundum apostolos et vos secundum fidèles. **Eph. 1.** **E**legit nos in ipso ante mundi constitutionem ut essemus sancti regit. **J**oh. 15. **N**ō vos me elegistis sed ego elegi vos regit. **C**ircum electos tria tanguntur secundum ordinem electorum. finem electionis et modum consequendi finem. **E**lecti sunt omnes sancti a principio mundi. **D**eut. 33. **V**ilexit populus omnes: sancti in manu illius sunt. **S**ed apostoli specialiter sunt promissi. **B**o. 8. **N**ostri primicias spiritus habentes regit. **E**t ideo dicit. primicias fidei finis est in salutem eternam. **E**t ideo dicit: **I**n salutem. **I. C. 1. 2.** **O**mnes homines vult saluos fieri regit. **H**oc autem sit per gratiam sanctificante. **S**ecundo ex parte nostra est consensus liberi arbitrii per fidem. **I**deo subdit. **E**t fidei veritatem. **D**einde cum dicit. **I**n qua vos vocavit regit. ponit secundum beneficium quod est vocatio temporalis christi que sequitur electionem. **B**o. 8. **N**uos vocavit vos et iustificavit regit. **E**t de hac vocatione nota parabolam. **L**uc. 14. de eo qui fecit cenam magnam regit. **C**ontra addit. **P**er euangelium nostrum id est a me predicatum. **S**ed ad quam cenam? **I**n acquisitione glorie id est ut acquiramus Christi gloriam. **D**einde cum dicit. Itaque regit moneret tenere veritatem. **E**t primo ponit monitionem. **S**ed orationem ibi. **I**pse autem dominus regit. **E**t facit prius quia opus nostrum dependet a libero arbitrio. **S**ecundum vero quod indiget auxilio gratiae. **E**t primo moneret ad secundum cum dicit. State in veritate. **G**al. 5. **S**tate et nolite iterum iugulo servitutis contineri. **S**ecundum docet standi modum ibi. **E**t tenete traditiones id est documenta que a maioribus traduntur. **N**am documenta que traduntur a maioribus sunt quae non seruanda quia secundum contrariantur documentis fidelis. **M**att. 15. **I**rritari fecit mandatum dei propter traditionem vestram. **S**ed seruanda sunt que ordinatur ad mādātā dei. **A**c. 16. **P**aulus docebat ut teneret traditiones et documenta que erant decreta ab aplis et scribitoribus qui erant hierosolymis regit. **E**t has traditiones duplicit ediderunt. quasdam verbis vñ dicit. **P**er sermonem. **Q**uasdam in scripturis. **I**deo addit. Sive per epistolam. **E**nde patet quod multa in ecclesia non scripta sunt ab aplis docta. et ideo seruanda sunt. **N**am multa sunt iudicium aplis melius erat ut octubrarent et dicit dionysius. **U**nde apl. 1. **C**orin. 10. dicit. **C**etera cum venerem dīponam. **D**einde ponit orationem ibi. **I**pse autem dominus noster iesus christus regit. **Q**uasi dicat. **S**ic moneo. sed nihil valet nisi assit diuinū auxilium. **E**t ideo ponit primo duplex dei beneficium. **P**rimū est amor eius ad nos quo alia nobis impeditur. **I**deo dicit. **D**ixi nos regit. **S**ecundū est spiritus consolatio ibi. **E**t dedit consolationem eternam. **2. corin. 1.** **Q**ui consolat nos in omni tribulatione nostra. **E**sai. 40. **C**onsolamini consolamini popule meū dicit dominus deus vester regit. **E**t dicit consolationem eternam secundum contra omnia mala imminencia et futura. **E**t id expectamus spem bonam id est bonorum eternorum infallibilitatem. **1. Pe. 3.** **Q**ui sunt magnam misericordiam suam regenerauit nos in spem vivam. **E**t hoc in gratia secundum quod speramus co-

in epistolam II ad Thessalonicenses III.

sequi vitā eternā Bo. 6. H̄a de vita eterna. Petet autē p̄ eis exhortationem que eis monitus ducens animū ad volendum. Et hāc potest facere homo exercitus sed non est efficax nisi ēt interi sp̄s dei. Tū dicit. Exhortet corda vestra id est instiget Osee. 2. Inducat eam in solitudinem et loquar ad cor eius tc. Item perit confirmationem. Unde dicit. Et confirmet p̄ s. Confirmat hoc deus qđ operatus es in nobis tc. Quasi dicit. Exhortetur p̄ granam ut velimus. et confirmet ut efficaciter velimus. Et hoc in omni opere bono et sermone. Precedit opus sermonē. quia cepit iesus facere et docere Act. 1.

Capitulū tertīū.

Decetero fratres orate pro nobis ut sermo dei currat et clariſſetur sicut et apud vos: vt liberemur ab importunis et malis hominibus. Non enim omniū est fides. Fidelis autē deus est qui confirmabit vos: et custodiet a malo. Confidimus autē de vobis fratres in domō: quoniam quęcūq; precipimus et facitis et facietis. Dominus autē dirigat corda vestra in charitate dei et patiētia christi. Denunciamus autē vobis fratres in nomine domini nostri iesu christi: vt subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate et non scđm traditionem quam acceperunt a nobis. Ipsi enim sc̄itis quęad modum oporteat imitari nos: quoniam nō inquieti fuimus inter vos: neq; gratis pañem mandauimus ab aliquo o: sed in labore et fatigatione nocte ac die operantes: ne quem vestruz grauaremus. Non quasi non habuerim⁹ potestate: s; vt nosmetipſos formā darem⁹ vobis ad imitandū nos.

Supra instruit eos de futuris in nouissimum: hic instruit eos de quibudam que particulariter eis agenda erat. Abi p̄mo ponit instruc̄io. Secundo ep̄stole conclusio ibi. Ipse autē deus pacis tc. Item p̄mo monerit qualitatem habeant ad ipsum. Secundo ostendit quid de eis confidat ipse ibi. Fidelis autē deus tc. Tertio quoniam se habent ad alios qui inordinate ambulant. ibi. Denunciamus autē vobis tc. Circa primū p̄mo ponit orationem. Scđo qđ in oratione est petendū ibi. Ut sermo tc. Dicit g. Decetero sc̄z qđ estis sufficienter instructi orate tc. Bo. 15. Obsecro igit̄ vos fratres p̄ dominum nostrū iezum christuz et per charitatē sp̄sancti ut adiuuatis me in orationibus vestris. p̄ me ad deum tc. Et hoc est debitum qđ curati habent curam utilitatis gregis. Heb. 13. Memento prepositoruz vestroz qui vobis locuti sunt verbum qđ tc. Secundo ostendit quid pertenduz est ut sc̄zollant impedimenta predicationis. Et ideo dicit. Ut sermo domini currat qđ nō potest totaliter impediri. sed retardari. Ideo dicit currat. Col. 4. Orantes simul etiā p̄ nobis ut dominus aperiat nobis hostiū sermonis ad loquendum mysterium xp̄i tc. Item ut clarifice sc̄z perclarum et lucidam expositionem apud rudes et sapientes sicut et apud vos. Roma. i. Sapientibus et insipientibus debitor sum tc. Prover. j. 4. Doctrina prudentiuz

facilis. Item per miracula que sunt demonstrationes fidei. Est enim omnis scientia clara et demonstrationes. et hoc est orandum Act. 4. Da seruis tuo cum omni fiducia loqui verbum tuū tc. Item secundū orandum est p̄ predicatoribus ut liberen̄t ab importuni et malis hominib; sc̄z pleudo ap̄fis qđ sunt importuni in disputando. mali in seducendo. Ut p̄secutoribus qđ cogitauerunt iniq; tem in corde. Et ratio huius petitionis est: quia omniū non est fides. qđ licet videant habere eam: non tamē habent veram Isa. 53. Domine quis creditur auditui nostro. Bo. 10. Non omnes obedient euangelio. Et Deinde cum dicit. Fidelis tc. ponit fiduciam quā habet de eis. Et p̄mo facit hoc. Secundo orat p̄ eis ibi. Dominus autē tc. Fiducia autē pendet ex deo qui gratiam pat et ex hominibus qui sunt liberi arbitrii. et dirigant in gratia. Dicit p̄mo ex parte dei. Confido et orabitis et exaudiens minis: qđ fidelis est domin⁹. qui confirmabit in bonis que in vobis est operatus. 1. Pe. vltimo. Perficier: confirmabit consolidabit tc. Et custodiet a malo culpe et pene. Si tñ in mala pene incidat est eis in bonis: qđ diligētib; deū oia cooperant in bonis tc. ut dicit Bo. 8. Secundo ex parte eorum dicit. Confidimus tc. sc̄z ex gratia quā accepistis. sed in deo non in virtute vestra Heb. 6. Confidimus autē de vobis dilectissimi meliora et viciniora salutis. tc. Quoniam quęcūq; precipim⁹ tc. id ē quoniam ḡse uerabitis Ero. 24. Omnia verba que locutus est dominus faciemus. Et Deinde cum dicit. Dominus tc. p̄ eis orat dicens. Domin⁹ autē dirigat sc̄z et gueniatu: Est autē homis animū preparare: et dñi linguam gubernare ut dicit puer. 16. Et paulopost. Cor hominis disponit viā suā. sed dñi est dirigere gressus eius sc̄z ad destinatum brauum. Et ideo dicit. Dirigat corda non soli exteriora opera. et hoc in charitate. Duo autē sunt qđ que in via salutis incedimus: les bona que facimus et mala que sustinemus. Sed opera non sunt bona nisi directa in finem charitatis. 1. Tl. i. Finis precepti est charitas tc. Item nec patientia nisi per xp̄m Luc. 21. In patientia vestra possidebitis animas vestras tc. Matth. 5. Beati eritis cum maledixerint vobis homines tc. Et ideo dicit. In patientia christi id est tolerantia malorum. ppter xp̄m vel ad exemplum eius. 1. Pe. 2. Christus passus ē p̄ nobis vobis relinques exemplum tc. Et Deinde cu; dicit. Denunciamus tc. ostendit quō se habeant ad homines inordinateos. Et p̄mo pponit edictum. Secundo exponit ibi. Ipsi em tc. Tertio ostendit necessitatē edis etiā pponendi ibi. Audiuius tc. Dicit ergo. Sic vos vivitis et sic confido. Sed qđ sunt quidam mali inter vos denunciam⁹ sc̄z perfectis. In nomine tc. Hoc enim ad p̄latum pertinet Isa. 58. Annuncia populo meo scelerā eorum. et domui luda peccata eorū tc. Ezech. 3. Bangūnez illius de manu tua requirā. Et sequit edictum dicens. Ut subtrahatis tc. Et hoc introductū est in ecclesia et mali vitēt et hoc in infirmiores ex eorum consors maculēt Eze. 13. Qui tetigerit pices iniquabilē ab ea 1. corin. 5. Modicū fermentū totam massam corūpit. Item ad sanationem peccantis ut confusio cedat ei in latum Eze. 4. Et confusio adducens peccatum est confusio adducens gloriam. Nec hoc debet fieri passum: sed cū deliberatiō et maturitate. 1. Corin. 5. Congregatis vobis et meo spiritu cum virtute dñi iesu tradere būismos diathane in interitu carnis tc. Et sic hic dicit. Ut subtrahatis tc. Nec debet fieri excommunicatio nisi p̄ aliquo peccato. qđ hic dicit inordinate tc. Et hoc est qđ aliqd ē p̄m se malum et contra ordinem iuris naturalis ut glosa exponit. 1. Corin. 14. Ut omnia honeste et fm ordinens stant in vobis Bo. 13. Dia que sunt a deo ordinata sunt